

ubetinget at give den forflyttede Præst Ret til kun at tegne forøget Forsikring for det Beløb, som han vilde være bleven pligtig at tegne efter den ældre Ordning. Selvfølgelig bør han aldrig tegne mindre end dette Beløb, men hvis den Indtægtsforøgelse, han opnaar i sit nye Embede, vil føre til en højere Forsikring, bør han formentlig ogsaa tegne Forsikringen fuldt ud i Forhold til denne.

En saadan Bestemmelse vil paa dette Omraade stille Præsterne ved deres Forflyttelse lige med andre Embedsmænd, der forflyttes fra et lavere til et højere lønnet Embede, og selv om den ikke yder Enkerne fuldt ud, hvad der tilkommer dem, vil den dog som Regel medføre en Forbedring i deres Kaar, hvortil kommer, at det selvfølgelig ogsaa er i Hustruens og hele Familiens Interesse, at der ikke paalægges Familiefaderen uoverkommelige Byrder, medens han er i Embede. Ved at

overlade det til Præsten selv at afgøre, om han vil forsikre Enken efter Lovens Hovedregel eller efter Undtagelsesbestemmelsen, gør man det derhos muligt for ham at træffe denne Afgørelse efter en Overvejelse af, hvad der i hvert enkelt Tilfælde tjener ham og hans Familie bedst.

Endnu skal bemærkes, at da Indtægterne i Embederne efter den ældre Lønningsordning som Regel for en væsentlig Del er uvisse, vil det være nødvendigt at overlade det til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet at fastsætte Størrelsen af den Nettoindtægt, der skal lægges til Grund ved Beregningen af Forskellen imellem det nye og det gamle Embedes Indtægter; dette, har man ment, bør ske paa Grundlag af Præstens Opgivelse af Embedets Nettoindtægt i det sidst forløbne Kalenderaar, heri medregnet mulige Tilskud fra Lønningsfonden i Henhold til Lov 14. Marts 1913 § 1 i.